

23 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΟΥΗΣ ΡΟΥΣΟΥΔΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ 738/91, 739/91, 740/91 και 741/91)

5 Ο περί Λιμενεργατών (Ρύθμιση Απασχόλησης) Νόμου — Κεφ. 184, όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 210/90 — Έκδοση βάσει του Νόμου, των περί Λιμενεργατών (Ρύθμιση Απασχόλησης) (Τροποποιητικών) Κανονισμών του 1990 (Κ.Δ.Π. 296/90) — Ισχυρισμός για *ultra vires* Κανονισμούς αβάσιμος.

10 Προς υποστήριξη των προσφυγών αυτών, κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να περιλάβουν τους αιτητές στο αρχείο εγγεγραμμένων σημειωτών, τέθηκε ο ισχυρισμός, πως οι Κανονισμοί που θεσπίστηκαν βάσει της Κ.Δ.Π. 296/90 ήταν άκυροι, γιατί ξέφευγαν από τις εξουσιοδοτικές διατάξεις του Νόμου, Κεφ. 184, όπως τροποποιήθηκε από το Άρθρο 3 του Ν. 210/90 (*ultra vires*).

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

20 Αποτελεί αξίωμα του δικαίου, ότι δευτερογενής νομοθεσία ερμηνεύεται αυστηρά, προς περιορισμό του αντικειμένου της στα πλαίσια του εξουσιοδοτικού Νόμου. Οι διατάξεις του Άρθρου 5 (Κ1) του περί Λιμενεργατών (Ρύθμιση Απασχόλησης) Νόμου, Κεφ. 184 (όπως τροποποιήθηκε από το Άρθρο 3 του Ν. 210/90), ζητά προβλέπουν τη ρύθμιση, μέσω δευτερογενούς νομοθεσίας, των θεμάτων που πραγματεύονται οι Περί Λιμενεργατών (Ρύθμιση Απασχόλησης) (Τροποποίητικοι) Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 296/90), δηλαδή τη σύσταση αρχείου

25 εγγεγραμμένων σημειωτών και τη ρύθμιση των όρων απασχόλησής

τους και συναφών θεμάτων. Οι σχετικές διατάξεις της Κ.Δ.Π. 296/90 δεν εκφεύγουν αλλά αντίθετα βρίσκονται μέσα στα πλαίσια του εξουσιοδοτικού Νόμου.

Με τη διαπίστωση αυτή καταργεί το βάθρο και των τεσσάρων προσφυγών. 5

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Menelaou v. Republic (1982) 3 C.L.R. 419, 10

Improvement Board of Eylenja v. Constantinou (1967) 1 C.L.R. 167,

Malachtou v. Attorney - General (1981) 1 C.L.R. 543, 15

Βασιλειάδης ν. Λειτουργού Αλιείας και Άλλων (1993) 4 Α.Α.Δ. 655,

Polykarrou v. Cyprus Telecommunications Authority (1988) 3 C.L.R. 1461. 20

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία οι αιτητές περιλήφθηκαν αρχείο εγγεγραμμένων σημειωτών. 25

Χρ. Θεοδούλου, για τους Αιτητές σ' όλες τις προσφυγές.

E. Ρωσσίδου - Παπακυριακου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 30

Cur. adv. vul.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Το επίδικο θέμα και των τεσσάρων συνεκδικαζόμενων προσφυγών είναι η νομιμότητα της απόφασης του Λιμενικού Συμβουλίου Λάρνακος της 7/6/91 (γνωστοποιήθηκε τη 10/6/91), βάσει της οποίας οι αιτητές περιλήφθηκαν στο αρχείο εγγεγραμμένων σημειωτών το οποίο καταρτίστηκε βάσει των σχετικών διατάξεων του Νόμου. 35

Η υπό αναθεώρηση απόφαση λήφθηκε στα πλαίσια του περί Λιμενεργατών (Ρύθμιση Απασχόλησης) Νόμου - Κεφ. 184 (όπως τροποποιήθηκε και διαμορφώθηκε από τον περί Λιμενεργατών (Ρύθμιση Απασχόλησης) (Τροποποιητικό) Νόμο του 1990 (Ν. 210/90) και 40

των περί Λιμενεργατών (Ρύθμιση Απασχόλησης) (Τροποποιητικοί) Κανονισμών του 1990 (Κ.Δ.Π. 296/90). Με το Ν 210/90 προσδιορίζεται ο όρος "σημειωτής" και παρέχεται εξουσία τόσο για την εγγραφή και κατάταξη σε μητρώο, όσο και ρύθμιση των όρων απασχόλησής τους στα λιμάνια.

Προσωπικά, διατηρώ επιφυλάξεις κατά πόσο ήταν απαραίτητη η τροποποίηση του Κεφ. 184 για τον καταρτισμό μητρώου σημειωτών, ενόψει της ευρύτητας του όρου "Λιμενεργάτης" που περιλαμβάνει κάθε κατηγορία ατόμων που ασχολούνται με τη φόρτωση και την εκφόρτωση εμπορευμάτων σε λιμάνι. Η εργασία των σημειωτών συνίσταται στην καταγραφή των εμπορευμάτων που φορτώνονται και εκφορτώνονται από πλοία. Άσχετα από τις επιφυλάξεις αυτές με το Ν 210/90 και τους σχετικούς Κανονισμούς, δόθηκε εξουσία στο Λιμενικό Συμβούλιο να προβεί στον καταρτισμό αρχείου σημειωτών προς το σκοπό ρύθμισης και αυτού του κλάδου εργασίας στα λιμάνια, παράλληλα προς τους λιμενεργάτες.

Οι αιτητές ασκούσαν το επάγγελμα του σημειωτή. Πριν τη θέσπιση του Ν 210/90 και των Κανονισμών που θεσπίστηκαν βάσει των προνοιών του (Κ.Δ.Π. 296/90), οι όροι απασχόλησής τους δεν υπόκειντο σε θεσμικό έλεγχο· διέπονταν από ιδιωτική σύμβαση μεταξύ τους και των ναυτιλιακών πρακτόρων.

Με τις προσφυγές τους οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση του Λιμενικού Συμβουλίου για την κατάταξή τους σε μητρώο και αμφισβητούν τη ρύθμιση των όρων απασχόλησής τους επειδή, κατά τους ισχυρισμούς τους, θίγονται κεκτημένα δικαιώματά τους. Ως "κεκτημένα" χαρακτηρίζουν τα δικαιώματα τα οποία απορρέουν από τη σύμβαση απασχόλησής τους με τους ναυτιλιακούς πράκτορες. Προκύπτει ότι στον όρο "κεκτημένα δικαιώματα" προσδίδεται ιδιαίτερη σημασία. Δε χρησιμοποιείται με την καθιερωμένη έννοια του όρου που υποδηλώνει δικαιώματα που εκπηγάζουν από το νόμο και αποκρυσταλλώνονται πριν τη θέσπιση νέου νόμου ο οποίος τροποποιεί το νομικό καθεστώς κάτω από το οποίο κτήθηκαν [βλ. Άρθρο 10(2)(γ) του περί Ερμηνείας Νόμου, ΚΕΦ. 1 και *Menelaou v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 419]. Στην προκείμενη περίπτωση, τα δικαιώματα τα οποία επικαλούνται οι αιτητές, εκπηγάζουν από ιδιωτική σύμβαση. Δεν έχει τεθεί θέμα παραβίασης των ατομικών δικαιωμάτων που κατοχυρώνουν τα Άρθρα του Συντάγματος 25 (Ελευθερία επιλογής επαγγέλματος, απασχόλησης κ.λ.π.) και 26 (Ελευθερία του συμβάλλεσθαι). Θέμα συνταγματικότητας των σχετικών διατάξεων του ΚΕΦ. 184 ή των Κανονισμών που εκδόθηκαν βάσει των προνοιών του, δεν εγείρε-

ται. Δεν έχει εγερθεί, ούτε τίθεται θέμα συνταγματικότητας του Ν.210/90 ή των Κανονισμών που εκδόθηκαν βάσει των προνοιών του [βλ. *Improvement Board of Eylenja v. Andreas Constantinou* (1967) 1 C.L.R. 167].

5

Ο μόνος ουσιαστικός λόγος για τον οποίο προσβάλλεται η απόφαση του Λιμενικού Συμβουλίου εντοπίζεται στον ισχυρισμό ότι οι Κανονισμοί που θεσπίστηκαν βάσει της Κ.Δ.Π. 296/90 εκφεύγουν των εξουσιοδοτικών διατάξεων του νόμου και είναι για το λόγο αυτό άκυροι (*ultra-vires*). Οι Κανονισμοί προβλέπουν τη σύσταση αρχείου εγγεγραμμένων σημειωτών και παρέχουν εξουσία για τον καθορισμό του αριθμού των σημειωτών που απασχολούνται σε λιμάνια, τη ρύθμιση των απολαβών τους και επίσης των όρων απασχόλησής τους.

10

15

Αποτελεί αξίωμα του δικαίου ότι δευτερογενής νομοθεσία ερμηνεύεται αυστηρά προς περιορισμό του αντικειμένου της στα πλαίσια του εξουσιοδοτικού νόμου [βλ. μεταξύ άλλων, *Malachtou v. Attorney-General* (1981) 1 C.L.R. 543. *Βασιλειάδης ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 655 και *Πολυκάρπου κ.ά. ν. ΣΥ.Τ.Α.* (1988) 3 C.L.R. 1461]. Οι διατάξεις του Άρθρου 5 (Κ1) του Κεφ. 184 (όπως τροποποιήθηκε από το Άρθρο 3 του Ν 210/90), ρητά προβλέπουν τη ρύθμιση, μέσω δευτερογενούς νομοθεσίας, των θεμάτων που πραγματεύεται η Κ.Δ.Π. 296/90, δηλαδή τη σύσταση αρχείου εγγεγραμμένων σημειωτών και τη ρύθμιση των όρων απασχόλησής τους και συναφών θεμάτων. Οι σχετικές διατάξεις της Κ.Δ.Π. 296/90 δεν εκφεύγουν αλλά αντίθετα βρίσκονται μέσα στα πλαίσια του εξουσιοδοτικού νόμου.

20

25

Με τη διαπίστωση αυτή καταργεί το βάθος και των τεσσάρων προσφυγών.

30

Οι προσφυγές απορρίπτονται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

35

Η απόφαση που αποτελεί το αντικείμενο των τεσσάρων προσφυγών, βεβαιώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χω-
ρίς έξοδα.

40